

§. 56. *Iисусъ чрѣзъ притчи подбужда Апостолытѣ да сѧ бодры, и изобразява второто пришествіе.*

Като пристигна на Елеонската гора, и попытанъ отъ учениците, кога ще стануть тѣзи работы, прѣдсказва което ще прѣдшествова и което ще послѣдовавъ ужасните онѣзи дenie на пагубата. За туй ги съвѣтува отъ тѣзи бѣлѣзы да прѣдузнаватъ печалните онѣзи дenie и избавленіето на вѣрующите въ него, както отъ отмекчаваніето на вѣйките и отъ развиwanіето на листите на смоковницата са познава че приближава лѣтото. А за да ги подкани да сѧ сѣко-
га бодры и внимателни въ апостолското дѣло, за кое-
то ще да даватъ отговоръ, приказва имъ първо, прит-
чата за съслужителите, отъ които разумните са по-
стави отъ господаръ си домостроителъ, а другите, неспособни са разсъче; второ, за десетъ момы, отъ които петъ са умни, са намирахѫ готови и
влѣзохѫ на свадбата, а другите петъ безумни, като
неприготвени, исклучихѫ са вънъ; и третъ, за бога-
тите онзи човѣкъ, който възнагради двамата слуги
които умножихѫ повѣрените имъ таланти, а горчиво
наказа другите лѣнивъ и страшливъ слуга, който не
рачилъ да умножи повѣреныйа нему талантъ. Подыръ
прилага описаніето за онзи денъ, въ който синъ че-
ловѣческий ще постави праведните отдесно а грѣ-
шните отлево, и на първите ще даде наслѣдіето
на небесното царство, а другите ще проводи въ огнь
вѣчный. Слѣдъ тѣзи думы прѣдсказва на учениците, че слѣдъ два дни ще бѫде прѣдаденъ за да са распне.
(Мат. кд. 3—кѣ. 1—2. Марк. гї. 3—Лк. кѣ.
17—36.).